

Cambra de Comerç
de Manresa

RECU LL DE **PREMSA**

Del 12 al 18 de novembre del 2019

●●● **catPress**
serveis de comunicació

C/ Àngel Guimerà 49, 2n 1a
08241 Manresa
Tel. 93 872 14 22

comunicacio@catpress.cat
www.catpress.cat

 twitter.com/CatPress
 facebook.com/CatPress

Una jornada a la Cambra explicarà les possibilitats industrials de la robòtica autònoma i col·laborativa

La sessió tindrà lloc el proper dijous 21 de novembre i forma part del cicle "L'empresa del demà"

La Cambra de Comerç de Manresa acollirà dijous vinent, dia 21 de novembre, una nova sessió del cicle "L'empresa del demà", dedicat a donar a conèixer entre les empreses del territori les últimes tecnologies adreçades al sector industrial. En aquesta ocasió, la jornada estarà dedicada a la robòtica autònoma i col·laborativa, una de les tecnologies que ha experimentat un creixement més important en els darrers anys i que es preveu que esdevingui clau en el salt cap a la indústria 4.0, l'augment de la productivitat i la millora dels estàndards dels processos industrials. Les inscripcions a la jornada, que es farà entre les 9 i les 11 del matí a la seu de la Cambra, són gratuïtes però cal confirmar assistència per correu electrònic a l'adreça jferrer@cambramanresa.org (<mailto:jferrer@cambramanresa.org>).

Durant la sessió, experts en aquest àmbit explicaran què són els robots col·laboratius i els robots mòbils (AGVs, drons, etc.), quins avantatges i inconvenients tenen i quins passos cal seguir per implantar-los a la fàbrica de manera segura. També es podrà conèixer un exemple pràctic d'aplicació de robots a la indústria de la mà d'una empresa capdavantera del territori, Denso Barcelona.

Els ponents de la jornada seran Pepa Sedó, directora de la unitat de Robòtica i Automatització d'Eurecat, que explicarà les noves possibilitats de la robòtica a planta; José Juan Sierra, tècnic superior en Prevenció de Riscos Laborals, expert en seguretat de màquines i robòtica a Presaba-Mútuacat, que parlarà de com integrar una aplicació de robòtica col·laborativa des del punt de vista de la normativa i la seguretat; i Lluís Noguera, mànager d'Enginyeria de producció a Denso Barcelona, que exposarà el cas concret d'aquesta empresa, centrat en la importància de la robotització i les oportunitats que se'n deriven.

El cicle de jornades "L'empresa del demà" s'emmarca en el projecte Ocupació al Bages Industrial, impulsat per la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Manresa amb el suport d'entitats del territori com la Cambra de Comerç de Manresa.

Necessitem pressupostos

Els darrers pressupostos aprovats del govern de la Generalitat de Catalunya són de l'any 2017. Des d'aleshores, Catalunya sobreviu a base de pressupostos prorrogats, amb tot el que això implica. Inversions que no arriben, subvencions que no s'incrementen i ajudes que esdevenen insuficients per cobrir les necessitats que es generen al país.

No tenir pressupostos significa renunciar a fer política en majúscula. Renunciem a impulsar noves iniciatives de promoció econòmica que s'adeqüin a la realitat actual de l'economia del país. Renunciem a tirar endavant noves inversions que n'impulsin el desenvolupament social i econòmic. Renunciem a incrementar els recursos en àmbits de vital importància com són l'educació i la salut.

No tenir pressupostos nous hipoteca el nostre present, però també afecta el nostre futur més immediat. Endarrerir l'aplicació de polítiques de promoció i dinamització econòmica no fa sinó posar en perill el futur desenvolupament de Catalunya i tots els seus territoris.

Exemples clars d'això són les promeses fetes per incrementar les aportacions als centres tecnològics, concretament a Eurecat, amb l'objectiu d'impulsar la investigació basal. Segons acaba d'anunciar el Govern, ara arribarà una inversió de 20 milions d'euros, una quantitat que ja s'havia d'haver assolit l'any 2016. També les promeses per millorar el finançament de les polítiques de formació continuada o per a persones a l'atur, les ajudes al comerç de proximitat o d'invertir en recursos destinats als col·lectius més vulnerables. I tantes i tantes coses que es deixen de fer i de les quals no ens podem permetre prescindir.

Per aquest motiu, des de les Cambres de Comerç catalanes instem a l'equip de govern de la Generalitat a cercar els suports necessaris per poder aprovar uns pressupostos per a l'any 2020, tot i sabent que, a aquestes alçades del curs polític, si s'aconseguissin els suports necessaris, els pressupostos no serien operatius fins el mes de febrer.

Si volem ser un país normal, cal que tinguem pressupostos. I aquests han de ser nous per a cada exercici i adequats la realitat i les necessitats del país, i no pas pròrrogues pressupostàries. I és que a hores d'ara, parlar de pressupostos de l'any 2017, és com parlar de la prehistòria.

ECONOMIA

MÉS IMPOSTOS, MÉS REGULACIONS

«Lluny de la necessitat imperiosa de moderar l'asfíxia fiscal, s'intensifica l'infern fiscal. Sempre hi ha un escenari pitjor»

AULA D'ECONOMIA
I EMPRESA
FUB-UMANRESA

Jordi Franch

DOCTOR EN ECONOMIA I PROFESSOR DELS ESTUDIS
DADE DEL CAMPUS MANRESA DE LA UVIC-UCC

L'acord entre PSOE i Unidas Podemos (UP) que no va ser possible el 28 d'abril passat, després de mesos de negociacions, quan les forces d'esquerres sumaven una folgada majoria (PSOE-123 diputats + UP-42 diputats), s'ha consumat a les eleccions passades del 10 de novembre en poques hores i amb una aritmètica parlamentària menys favorable (PSOE-120 + UP-35). L'abraçada fraternal entre Pedro Sánchez i Pablo Iglesias segellava un preacord fonamentat en 10 punts mancats de concreció en temes clau com el procés català, les pensions o la contrareforma laboral.

En comparació de les eleccions de l'abril, el PSOE ha perdut 760.000 vots, Ciudadanos 2.500.000 i Podemos 530.000. Pedro Sánchez ha pagat la frivolidat d'abusar de la seva bona estrella que l'havia acompanyat des del 2017 (sobreviure a la conjura dels barons del PSOE, vèncer Susana Díaz i arribar a la Moncloa per carambola amb una moció de censura). L'acord de Sánchez amb Iglesias que el primer no va acceptar l'abril passat, el compra ara pagant un preu superior i en condicions més difícils.

Albert Rivera ha tingut pitjor sort i el que pretenia ser un projecte reformista i

modernitzador per a Espanya ha estat triturat per Vox. Una vegada més, especialment quan la situació es radicalitza, l'original sempre acaba derrotant la còpia.

La borsa ha saludat l'acord amb pèrdues. Mentre el referent europeu EuroStoxx pujava, l'Íbex es mostrava en vermell. Tant PSOE com UP coincideixen a pujar encara més els impostos. Lluny de la necessitat imperiosa de moderar l'asfíxia fiscal existent, s'intensifica l'infern fiscal. Sempre hi ha un escenari pitjor.

I cap aquí anirem amb el nou impost digital (taxa Google), l'impost a les transaccions financeres (taxa Tobin), la pujada de l'IRPF a les rendes més altes, l'increment de l'impost sobre Societats, l'augment de l'impost sobre el dièsel i creació de nous impostos mediambientals, nou impost sobre les grans fortunes i sobre la banca (repercutible immediatament al client), recentralització i alça de l'impost de Patrimoni i Successions, sense oblidar-se dels autònoms, no precisament per reduir-los els elevats pagaments a la Seguretat Social, sinó per obligar-los a cotitzar en funció dels ingressos. En total, es pretén incrementar la recaptació tributària en més de 6.500 milions.

Agafats de la mà dels impostos, la despesa pública també augmentarà. D'entrada, la coalició d'esquerres suma 155 diputats i en necessita 21 més per assegurar-se la majoria. Per tant, és previsible que s'arribi a acords amb altres formacions, com les de Terol, Cantàbria o Canàries, a canvi de millores en el seu finançament. Tot forma part de l'habitual intercanvi de favors mutus. Una pràctica perfectament estudiada per James Bu-

EUROPA PRESS

Iglesias i Sánchez s'abracen al Congrés

chanan, premi Nobel d'economia per estudiar les fallades del sector públic, i normalitzada en el diccionari anglès amb el terme *logrolling* (en temps de Juli Cèsar, *quid pro quo*).

L'acord esmenta explícitament una pujada de la despesa en sanitat, escoles bressol, dependència i pensions (actualització segons l'IPC). Naturalment, aquesta despesa pública s'ha de finançar d'alguna manera. En aquesta vida, tot té un cost i res és de franc. Per aquest motiu pujaran els impostos i, quan no siguin suficients, sempre hi ha el recurs a més deute públic (que s'enfila al 100% del PIB) via injecció monetària del Banc Central, organisme que ja acumula un terç del deute sobirà espanyol. L'equilibri

pressupostari s'esmenta explícitament en el punt desè de l'acord. És un brindis al sol o, més exactament, a les institucions comunitàries de Brussel·les, que supervisen els crònics desequilibris fiscals d'Espanya.

En matèria laboral, es preveuen restriccions o, fins i tot, prohibicions (UP) a la contractació temporal, no acompanyades de la tan necessària disminució dels costos de contractació indefinida. Sabem que Espanya pateix d'atur molt elevat (superior al 14%) i precarietat laboral (1 de cada 3 contractes laborals són temporals). Optar per prohibir en lloc d'abaratir la creació d'ocupació o bonificar els contractes indefinits és un greu error. El resultat serà menys temporalitat a costa de més atur.

I, per últim, s'afegiran més regulacions a les ja existents. En comptes de facilitar i simplificar la ja complicada tasca de l'empresari, el govern opta, en una reedició del mite de Sísif, per afegir regulació rere regulació i control rere control. La falsa retòrica d'oposar el mercat al dret a l'habitatge portarà a controls sobre el preu dels lloguers que agreujaran la manca d'habitatges a preus assequibles. Intervenir els habitatges desocupats farà que molts propietaris, com ja ha passat a París, retirin els immobles del mercat. Tot un continu de despropòsits que s'ampliaran a la indústria sota la bandera de la transició energètica. Però, una vegada més, no pas promovent l'ús de tecnologies més ecològiques, sinó reclutant un exèrcit de buròcrates per controlar i castigar els infractors. Aquest no és el camí. Aquest és, en paraules de Friedrich Hayek, un camí de servitud.

ÚLTIM SOSPIR

«Siguem prudentes, reaccionem amb serenitat i fermesa i pensem que el 2020 pot ser un any amb un últim sospir ple d'il·lusió»

LLETRES DE CANVI

Silvia Gratacós

PRESIDENTA DE LA CAMBRA
DE COMERÇ DE MANRESA

Som al final de l'any 2019 i en l'àmbit econòmic gairebé ja està tot dit. Les empreses ja saben quines vendes acabaran tenint fins al 31 de desembre, els comerços ja tenen comprat tot l'estoc per fer el Black Friday, el Cyber Monday, la Fira de Sant Andreu i la Campanya de Nadal, el sector de la restauració ja té els menús dels sopars i dinars de Nadal, els de Sant Esteve, els de Cap D'any, l'e-commerce ja ha contractat el personal necessari per als milions d'enviaments en aquest darrer mes de l'any i les Administracions ja han exhaurit gairebé tot el seu pressupost.

Per tant, només queda l'últim sospir, és aquell moment de començar a fer balanç del que ha passat, de com de lluny o de prop hem quedat de les previsions inicials, o és el moment de fer l'últim es-

forç, de posar les botigues ben *xules* per fer les darreres vendes i de tancar aquelles operacions en les quals s'ha treballat en el darrer trimestre.

Però també és el moment de pensar ja en l'any 2020, quins reptes se'ns presenten i quines amenaces tenim a sobre. I a la Cambra estem preocupats, perquè els darrers indicadors macroeconòmics ja mostren símptomes de desacceleració com ara la no creació de llocs nous de treball, una davallada del creixement del PIB o un alentiment del volum d'exportacions, tot això acompanyat de notícies que també aombren la comarca del Bages en sectors tan estratègics com la indústria de l'automoció, que representa 1/3 dels valor afegit brut de la comarca i un 30% de l'ocupació. Segons el president de la Seat, Luca de Meo, s'acosta la tempesta perfecta. El sector de l'automoció està en un punt de reflexió o inflexió, ja no és solament la ràpida implantació del cotxe elèctric, encara que jo soc del parer que en el futur hi haurà una combinació de cotxe elèctric, de gasolina o gasoil i fins i tot de gas, sinó també per un canvi ràpid en els hàbits d'ús del propi vehicle. La gent jove que viu a les grans ciutats ja no el veuen com un element de primera necessitat, ells es mouen en

DENSO

Treballadores a Denso Barcelona

transport públic, en bicicleta o patinet elèctric i quan el necessiten usen fórmules de *car-sharing* o de renting per dies. Però també les grans metròpolis estan limitant i de forma ràpida, és un problema de sostenibilitat del planeta, l'entrada de vehicles pesants o contaminants a les grans ciutats.

Per tant, grans amenaces en aquest sector, però també grans reptes per a les empreses per a aquest any 2020: la digitalització dels processos, la formació en les noves tecnologies, inversions en punts de recàrrega elèctrica, la utilització de les dades o la internacionalització dels productes poden ser noves oportunitats de negoci. La capacitat d'adaptació ha estat i és un dels valors de la nostra comarca, on hem patit una fil·loxera que va matar totes les vinyes, però que avui fa que tinguem una DO d'èxit reconegut; una profunda crisi tèxtil amb el tancament d'empreses emblemàtiques, però que va fer ressorgir un sector alternatiu com va ser el sector de l'automoció; hem superat el tancament de grans empreses motores com la Pirelli, però n'han sorgit altres com la Denso; hem fet que la mineria tingui una nova oportunitat amb l'empresa ICL.

Però també som una comarca d'empreses tecnològiques que estan creant llocs de treball més qualificats i que creixen ràpidament gràcies a la internacionalització dels seus productes. Per tant, siguem prudentes, reaccionem amb serenitat però amb fermesa i pensem que el 2020 pot ser un any on l'últim sospir no sigui desencoratjador sinó ple d'il·lusió.